

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista maju i sirote dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

•Vredništvo i opravništvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanus v Crensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravništvo Novin v Crensovce, Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Skažlivci.

Ar smo krščanska stranka, smo odkriti. To žele Kristušova vera, štero držimo ne v jekiki, nego v djani. Z autonomijom smo šli zadnjic v volilni boj i smo vse moči, vse sile zastavili za njo, a odstopili od programa nej smo. Obečali smo, ka mo se borili za pravice kmeta, delavca, obrtnika i včinoli smo. Čeravno smo v opoziciji bili to je proti vladi, smo svojo dužnost spunili, vsikdar krepko glas zdignoli proti krvicu i vnogo pomogli zatiranim.

— Druge stranke so skažljive. Mayo dvojnolice, gda mi samo edno krščansko kažemo. Glejte Kühareve demokrate. Na vso moč kričijo, ka so oni domaća stranka i zdaj je objavila demokratska stranka ta najhujša sovražnica vere i največja zatiralka kmeta i delavca, botra odirajočih nas bank, pravimo ta stranka je razglasila svoje kandidate. I ne zosagajte se! Što nosi listo te stranke? Dr. Kukovec, liberalac, pod njegovim imenom pa je Kühar Stefan z Markišavec napisan. Kmete lovijo v svoj tabor z programom, šteroga liberalna stranka nemre i

nešče spuniti, ar či bi ga štela, te ne bi živela. Banke bi jo zapustile. I ta liberalna stranka li guči — a verjejo to samo nesposametni — ka je domaća stranka. — Njena hči je Hartnerova samostojna. Pričepila se je tudi radikalna stranka k nam. Zove nas v svojem programi za brate Slovence. Ešče Madjare i Nemce lovi. I ka je to za stranke? Velesrbska. Srb naj bo gospod, Sloven i vsaki drugi pa hlapec, to je njeni program. Ves penez naj ide v Belgrad, srbski jezik naj bo glavni, pravoslavna vera naj ma največ pravic, vsi višji uradniki naj bodo Srbji itd. mi naj smo samo dojna krava. Sram naj bo Slovenc, ki podpira stranko, štera vmoriti še naš slovenski rod. Küharva demokratska, Samostojna i radikalna ščeta vse posrbiti. To mata v programi, guta pa nači. Skažljive sta. Ki še postati Srb i bogatiti Srbijo, na nikoj pa spraviti naš jezik i našega siromaka vrednost, naj glasa za te stranki. Mi pošteni Slovenci ostanemo pri krščanskoj našoj Kmečkoj Zvezi.

Kak se ljudstvo na Slovenskem (Štajarsko — kranjsko) pripravlja na volitve.

Celi slovenski narod se z velikov gorečnostoj pripravlja noč ino den na volitve, štere bodo v nedeljo, dne 18. marca. Po vseh farah in vesnicah, kje so l. 1920 volili za Kukovčeve demokrate ali Pucljove samostojneže, so se ljudje poboljšali, se kak izgubljeni sini vrnili k našoj krščanskoj Ljudskoj stranki. Vse ljudstvo je spoznalo, da je edina rešitev, da pri teh volitvah dá svoj glas samo kandidatom Slovenske ljudske stranske, (kmečke zvezze) a da liberalce, samostojneže, Radičevce, srbske radikale in socialne demokrate užene iz naše hiše.

Demokratska (liberalna) stranka, štero vodi liberalni advokat dr. Kukovec pri nas na Štajerskom ne bo dobila od drugih glasov, nego od par desetin brezvercov, šteri molijo samo zlato tele kak svojega Boga, nadalje od visokih uradnikov pa učiteljev Sokoličov. Pri nas vsaki kmet in delavec sploh srednji ino siromaški ljudje vün plünejo, kda slišijo kaj o demokratskoj Kukovčevi stranki. Zakaj? Ar je ta stranka po svojih poslancih in ministrih nas Slovence odala srbskimi centralizmi ino zavolotoga nismo dobili svoje samostojnosti ali avtonomije. Kukovec je v Beogradu podpisoval nove dače ino je sokriv, da se naši slovenski kraji popolnoma zanemarjajo. Ar pa Kukovec pri nas na Štajerskom prav nikaj ne valja več, zato se je spravo nad vas Prekmürce, ino je skupno z g. Küharam iz Markišavec prekiso svojo nikajvredno liberalno stranko v „vjetinjeno Môrsko stranko.“ To je samo pesek v oči. Kühar Istvan je samo Kukovčev hlapec ino korteš. Nes'a Kühar ino Kovač vaša prava kandidata nego mariborski advokat ino vodja liberalne stranke dr. Kukovec. Na Štajerskom ga nihče ne mara, zato pa hoče preslepit tebe dobro ljudstvo, da bi v Prekmürji vlovio toliko glasov, da bi pali poslanec postal ino potem kot minister pali Srbom pomagao, kak je delao zdaj celi dve leti. Prijatelje iz celoga Prekmurja! Naženite Kukovčeve ino Kühareve lažnjive korteše ino ostanite 18. marca verni našoj krščanskoj ljudskoj stranki, štera bo imela na voljni kišti trobarvni križ.

Pri nas tudi za nikajvredno Samostojno stranko nihče več ne mara. To je stranka krvih prorokov ino zapeljivcov. Cele fare ino občine s stotinami volilcov odstopajo od te Pucljeve stranke ino se vračajo v našo Koroščovo Ljudsko stranko. Samostojni zapeljivci Mermolja, Drofenik ino drugi niti ne smejo več med ljudi, ar je ljudstvo na nje silno ogorčeno. Samostojneže so v Beogradu glasivali za srbsko centralistično ustavo proti nam Slovencem. Sami so obogateli, a ljudstvi so pomagali nalagati težke davke. Samostojna bo dobila največ samo dva poslanca. Zato pa si je najela korteše v Prekmürji, da bi vas presleplila.

Kaj pa Radičeva stranka? Pri nas na Štajerskom ma ta stranka nekaj pristašov ob Sotli, ovak pa nikje ne. Naše ljudstvo je dobro zdrženo v Ljudskoj stranki, Kmetskoj zvezzi ino mu je znano, da Radičeva politika nikaj ne vala. Radič obečava Hrvatom samostojnost ino republiko že okoli 4 leta, a namesto, da bi šel v Beograd, pa doma za pečov sedi, srbi pa z Slovenci in Hrvati delajo, kaj sčelo. Radič bi mogo iti skupno z nami, a ne da še moč slovenskoga ljudstva še bolje oslabiti s tem, da lovi tū glasove. Radič še Hrvatom ne pridobo ne republike ino ne spuno niednoga obečanja, nam Slovencem bo pa še menje. Prekmürci, ne hodite za Radičom!

Slišimo, da vas Prekmürce lovi zadnje čase srbska radikalna stranka. Jaz samo to povem: Slovenci ostanimo v najjačoj slovenskoj stranki, to je naša Ljudska stranka. Srbski radikali pa si naj iščejo volume v Srbiji. Srbska radikalna stranka vas pozna samo zdaj pred volitvami, kda bo

„Môrska Krajina.“

Da je tou cajtinga politični Štreberov, tou za ednok pistimo pri miri; toga tudi ne bomo svedočili, da te cajtinge nemajo v svojoj vsebinu nikšega programa, da poprek nema nikše vsebine. Reči, reči, reči! Prazna slama! Vsakša vrstica teh cajting kaže, da tisti, što je piše, nema niti pojma od žurnalistike. Ža pisanje cajting je potrebno, da prinese to u znanost človek že pri svojem rojstvu na svet, ali pa, da v svojem življenju dosta proba i se dosta vči. Pa odpustimo njim i edno i drugo! Liki da nikak, što edne cajtinge piše, ne vej tistoga jezika, v šterom piše, tou je pa že več kak zadosta! Gospodje pri tej cajtingaj nemajo niti pojma, ka je slovenščina bole povedano ka je prekmurščina. Mislij, ka je vse dobro, kajšteč i kakšteč napišejo. Te pa na zadnje sami ne vejo, ka so pisali, mi drugi pa eščebole na vejmo. Kda človik dobi v roke „Môrsko Krajino“ je tou ravno tak, da bi dobo v roke asirske ali pa egiptovske hieroglife, štere samo s posebnov znanostjov razmijo posebno vučeni ljudje. Hieroglife bar nikaki razmijo, liki jaz bi rad vido tistoga modrijaša, šteri „Môrsko Krajino“ razmi!

Kda tejm gospodom sfalijo slovenske reči, te se razkoračijo i na vogrsko kopito napravijo edno novo „staro-slovensko-prekmursko“ rejč z vogrskimi „piskami“ (!) i naš lejpi „staroslovenski-prekmurski gyezik“ je vóni iz vode i ešče kak vóni! Človek bi se razjokan, kda vidi naš lejpi jezik tak nesmileno križani! Pa besedni red! Ali pustimo tou pri miri!

Gospodje do gvtišno pravili, ka je iz nevoščnosti ogrizavljemo, pravili do, ka nam je žao, da mi nemremo delati pri tej novoj lejpoji hiši „nove, staro-slovenske-prekmurske“ kulture. Siroček! Uboge sirote!

Grdo je, jako grdo, či što koga ogrizavle. Mi pa ne ogrizavljemo. Mi pravimo, ka „Môrska Krajina“ ne vej slovenski. Vzemimo njeni tretji številki od 5. novembra. „prava“ zd zanja, obstakan, z tonješov, priglihen, (!), Vejm, potni opaznik, vjakšoj stavi, napovazdszanje, pred-

pravke, naprejprevidnost, vérstveni nastaj nebi vegno, delavnosti nagibnoszt, obladnoszt, gseft znásati, oranjeni, szlihsnost, ni' zati, povislenje, prekúpsca, v-edne, se cejne ponizsajo previdenie, Litak“ itd. Kakši „gyezik“ je tou?! Lidje boži, koga ste čuli tak gučati?! V Prekmurji, ali po Vašem, v „Prekmörgyi?“ Ka je tou? So tou slovenske, prekmurske, staroslovenske reči?! Tou je „Smarn,“ „Dürrgemüse.“ Znate ka je „Dürrgemüse“? Tou je bio med bojnov eden „cušpejz“ šteroga so soldacie na fronti dobili; nišče nej znao, ka tisto je, samo to smo vidili, ka je zeleno. Vaš „gyezik“ je takši „Dürrgemüse.“

Pa besedni red (szórend), tou vam je ešče nekaj lejpoga! Toga vam pa nej mogoče povediti, gē so te falinge, zato ka je vse, od konca do kraja vse naopak. Naj nikak vzeme „Môrsko Krajino“ v roke in naj samo proba s Prekmurcam v takšo formo gučati. Či ga ne poznamo, te do mislili, ka je Nemec, či ga pa poznamo, te do ga pa meli za pjanoga ali pa noroga.

Mogoče pa vogrski del cajting bogše pisani? Nekelko bogše kak slovenski že, ali dostakrat se zato vidi, ka je pisec članka „čista madžar emberek.“ Tou je žalostno, ali istinsko! Občudljemo koraž Markišavčara, da vüpa s tak slabimi znanostmi stopiti pred narod, pred kulturne forume; po madjarskom se tomo pravi „szemtelen bátorság.“ Čuje, Markišavčar, Vi znate lepo orati, sejati, vino odavati, se z biciklom pelati, imenitno demonstrirati i agitirati pri razmejitvi, tou vse dobre razmrite, pa izda po vsej sili šečete pisati cajtinge, ka ne razmrite. Trbej Vam lovror venec (babér kell)? Ite raj k Ascheri i si za pet krajcarov kúpite, vörte mi, ka Vam v politiki i v žurnalistiki nanč telko ne zrasté! Pa brez zamere! Murska Sobota A.-S. (Tak sodi naš prosti človek i po vsoj pravici. Teliko zato dopustimo, ka po novom leti se je pisava za edno stopnjo poboljšala, 99 je pa ešče slabih. Vr.)

dobila naše glasove, pa se bo vas toliko brigala kak za lanski sneg. Radikalno stranko vodi znani Paščič, ki je nasprotnik našega programa, da bi se slovenski kraji osamosvojili. Tiste, ki bodo 18. marca lüčali volumni v kistro radikalne stranke, naj bo Slovenec, Madžar ali Nemec, bodo še kako dlane, bolele, a žalovanje bo prepozno.

Tudi socialistom pri nas na Štajerskem pšenica prav nikaj več ne cvete. Njihovi voditelji, Kristani, so se odali vladu in postali miliionarji, Kisovar je obečaval brezplačno zemljo, a je lüđi samo za nos vleko, ubogo lüđstvo je, bilo od rdečih voditeljev zapeljano in je preklinja.

Naša kmečka zveza ali Slovenska lüđska stranka bo pri nas sijajno zmagala. To je brez dvojnosti. Veselo je biti pri zmagovalcih, a žalostno ino kislo se drži tisti, ki prepade. Vrlo ino debro prekmursko lüđstvo, vabim te, da se z ogromnem večinov pridružiš našoj zmagovalci ino edino poštenoj stranki evangeličanci i katališanci. *Na svetek sv. Jožefa bo cela Slovenija slavila den, naše zmage.* Zato pa delajte na to vse dni do 18. marca, da bodo prekmurski volumni spadali samo v kistro Ljudske stranke, kmečko lüđstvo, za srečno zmago pri nas na Štajerskem četudi ni bogato, daruje od hiše do hiše, od gostovanja do krsta, od veselice do pogreba, veliko pene za volilne priprave. Za naše Štajerske krščanske novine, ki se zovejo „Slovenski gospodar“, se je po novem leti zglasilo okoli 7000 novih naročnikov, četudi se je cena dvignila od 48 na 100 kron. Želim, da bi tudi Vaše „Novine“, štere so najcenejši (najbole fal) list na Slovenskem, dobili na stotine novih naročnikov.

Naprosili ste me naj vam napišem, kak se na Štajerskem, ki je zdaj s Prekmurjem zdrženo, pripravljamo za volitve, sem to tako rad včino. Če želite držokrat pali kaj naših novic, bom jih z veseljom napisao:

Vsem priateljem v Prekmurji pošiljam iskrene pozdrave!

FRANJO ŽEBOT,
narodni poslanec
v Mariboru.

NEDELA.

1. Postna. Evang. sv. Mataja IV. Jezuša skušava vrag. Skušava ga je na gizdost, skopost i nemertčivost. Jezuš ga popolnoma obladao, ar se je posto i molo. Ki se v skušnjavah zatajjuje i moli ne bo nikdar premagan.

Trpljenje Gospodovo.

Ka je mogo čutiti, gda je mislo na pokero telikih puščavnikov, na žalost telikih žalijočih, na stiske telikih sirot i na grozovitosti, štere so se vernikom pretile od strani krivovernikov? Ka je mogo čutiti, če se je pred oči postavo preganjanja, štera so hudočni pobožnim pripravljal? Ce je mislo na moke, štere milijon i milijon dūš bo moglo v pekli pren ašati, dūše, za štere je ravnotak viso na križi i krv za nje prelejao, kak za te zvoljene? Lekho zato njegovo bolečino za takšo imenujemo, štera nema pára: *Ne bolečine, štera bi Kritušovoj spodobna bila;* ar je on ne samo svoje lastne, nego i vseh lüđi žalosti prenašao, štera so zanjega zavolo njegove vsmilene ljubezni ne menje bile boleče kak lastne njegove. „*Zaistino! naše slabosti je nasebe vzeo i naše bolečine je noso*“ (Is. 53. 4.)

Pa mi zamučimo to bole skrito njegovo trpljenje, štere je v celom svöjem življenji prenašao i se obrnimo odsehma bole k odkritomi,

Fabijola ali Cerkev v katákombaj.

I. Mir.

Krščanska hiša.

Prišla je deklica, ešče skoro v detinskij letaj, v čistoj beli obleki, brez vsakšij lepotij; itak je bila že jako pametna. Nedužnost njoj sija iz vedrij oči, včasi zdigne svoje oči gor proti reči, štera njoj je ljuba i draga, za štero pa držgi ne vejo i čista, živa ljubezen leti te iz njenoga srca proti Vsemogočnomu Bogu.

Visiko i vedro je bilo njen čelo, pravi prostor njene dūšne čistosti, i ljubezni i prijazen smej se je igralo na njenom obrazu. Sto jo je poznao, je trdo, da je njen srce nikdar ne samo, nego, da je zdržljeno z nekšov držgov nevidnov stvarjov. Bila je vsikdar z vsemi vlijudna.

Sira malo postoji pred deklicov, štera je kak angelček stala pred zagrinjalom; deklica jo prime za roko, jo klušne i zašepeče: Vse sem vidila. Čakaj me v sobici pri velkij dveraj!

Fabijola je rdeča postala, gda je zagledala deklico; bojala se je, či bi deklica vidila njeni

štero je denešnji den prestao. Tübi vas jaz rad pita: ste vi gda sveta najšli človeka, proti komi bi se teliko razredov lüđi zakunolo, lüđi, ki so se ravnotak ločili po čini (rang) kak edni bili v grozovitosti? Večkrat se je že pripetilo, da so koga dühovniki toti preganjali a svečki so ga pa zagovarjali, te drugi je nasprotno od svečkih bio preganjan, od dühovništva pa zagonjen. Proti tomi se je oborožilo lüđstvo, obrano ga je pa vladar; proti onomu so se porberili njegovi vojaki i inozemci so ga obranili. Med lüđmi je navadno tak veliki razloček pri brigani ali nagnenje za proti gučanje, da ne nesrečnoga, ki ne bi bar ednoga zagovornika najšlo ravno zato, ka ga drugi preganja. Eliaš, koga je besen Achab preganjao, je v tom časi najšo dobitko, štera ga na stan prijela i hrnila. David, koga je lastni njegov kralj šteo od življenja spraviti, je najšeo tujega kralja, ki ga je sprejel. Od svojih brafov pregnani Jefte je najšeo par cestnih razbojnikov, ki so se kre njega gorveli. Jeremiaš, s kem so se lastni vojaki slabo djali, ja dobo nekoga Etijopca, ki ga je podpirao. Od dva ogrizavajočiva starča tožena Žužanna je najšla ednoga pametnoga mladenca, ki jo je obrano. Spodobnih reči bi vnogo mogli pripovedati. A za Kristuša ta regula ne valala, ar so pri njegovom preganjanju poganje i židovje, rimljani i barbari, prosti i plemeniti, dühovniki i svečki, sodci i vojaki, stari i mlađi, jaini i preprosti, vučitelje i nevedni v čudnoj slogi vključili, da je tistō, ka je on sam v podobi od sebe prorokoval, gda je pravo, da so se psi i bikovje i čeravno se tei medsebov sovražijo, zdržili, da bi ga preganjali: „*Vnogò psov me ob daja*“ (Ps. 21. 17.) „*Debeli bikovje so se okoli mene spravili*“ (Ps. 21. 13.) Kakšo bolečino je moglo to njemi delati, gda je vido, da ga vsi ednoglasno sovražijo, da med sebov razdeljenoga lüđstva je jedina žela njegova smrt? Če bi samo ednoga človeka najšli na sveti, ki bi Kristuša odurjavalo, bi pravili, ka je to grda podivjanost; da što bi ga pač moglo odiriti, če ravno bi ga šteo? „*Pa što bi se štritao z menov?* Stopimo vkljup naprej! Što je moj protivnik? Naj pride bliže! (Is. 50. 8.) So mogoče vladarje njegovi sovražniki? Ne mogoče; ve se je pa najbole pošteno oponašao do njih, ar je lüđstvo opominao, naj je poštije, ar je odobravao pobiranje dače, ar je narod na srce vezao skromnost, složnost, mir, i vse druge državljske dužnosti, od šterih je javna blaženost odvisna! Ali so lekho dühovniki njegovi protivniki? Ne mogoče; ve je pa on visiko zdigno njihovo oblast čast! So njemi mogoče farizeji sovražni? Ne mogoče; ve je pa resno predgao, da lüđstvo njuje zapovedi more bogati! Ali lekho mautebrači? Ne mogoče; ve je pa vsem znano kak je té ešče na kvar svojega ugleda i za volo njih celo cone prenašajoč odlikuvalo!

Glasi. Slovenska Krajina.

Delavcom na znanje! Čuje se več nezadovoljstva med delavcami posebno pa proti voditeljem delavcov, ar so nej dobili mesta za delo na Državnem Imanji „Belje“, ar se je mesto ali potrebno število le hitro napunilo. Za volo toga se daje vsem delavcom na znanje, ka se naj nišče ne vznemirja kajti Borza Dela več dela ne bila mogoča dobiti za toga volo so tudi tisti, ki so se nej popaščili, nej dobili mesta. Palerov se potrebujše samo 8, a zglasilo se jih je več kak 300, šteri so mogli oditi brezi uspeha ar so za delavca nej šteri iti. Dalje se daje vsakšem človeku na prostu, kama še, ta naj

nevredni grobjanski čin. Namigne robinjama i tej dvej zapuščiši sobo. Zdaj lepo pozdravi svojo rojakinjo — ar je bila lepa deklica z njov v rodi. Povedali smo že, da je bila Fabijola gizdava, čemerna, i da je samo z dvema osebam a bila dobra.

Edna tej oseb je bila Evrozina, njena dojka i robinja, i druga — ta mala deklica, štera je ravno zdaj prišla notri, vsikdar jo je rada mela, vsikdar je iskalaj njeni držbe, vsikdar jo je ljubila.

„O, to je pa resan jako lepo, draga Agneška“ pravi Fabijola, „da si posluhnola mojo prošnjo i si prišla k nam v goste. Gledaj, moj oča so pozvali dnes našternoga gosta i jako rada vidim, či mam koga pri sebi, s šterim si lekho pogučavljam, zato sem to dala tak hitro pozvati. Na ednoga tej gostov pa ešče posebi rada mislim; zovejo ga za Fulvija i pravijo, da je jako vlijuden i bogat, itak pa nišče ne ve, što i odkeden je.“

„Ljuba Fabijola, vej znaš, da sem vsikdar srečna, či te morem poiskati i to mi tudi vsikdar radi dopustijo moji premili starši.“

„Pa si pá prišla k meni v tak beloj obleki kak sneg,“ pravi Fabijola, i jo poboža polici, „brez dragoga kamenja, brez vsakšega kinča,

ide ali v Slavonijo potom privatnih palerov ali pa na Vogrsko, za to zadnje pride v prihodnji številki pojasnilo kak se majno ravnati delavci, ki do šli na Vogrsko in tudi palerje, ki imajo tam prevzeto delo. Na znanje se da tudi, ka je začnjena gradnja (nasipovanje) železnice od M. Sobote—Ljutomer—Ormož, što še iti na to delo, naj se zglaši pri Državnj Borzi Dela v M. Soboti.

Za deset litrov vina so se dali nešterni Mačkovčarje na Gorščkom zapelati i pristopili k liberalnoj brezverskoj demokratskoj Kuharovoj stranki z Markišavec. Sramujejo se vsi sosedje nad tov odajov.

Kuharje v Prosečkoj Vesi i Kovačevci so bili tak sijajno sprejeti, ka niti edne reči neso mogli spregovoriti. Vsi so za našo kmečko zvezzo.

Pešadija de 24. februara rukivala notri svojemi kadri. Ovi kesnej.

Crensovci. V nedelo i v tork je naša šolska mladina predavala tri lepe igre „Metulčke,“ „divjega ščipka“ i „Pepekla.“ Zaistino lepe igree. Deča je lepo, koražno nastopila. Lepa hvala našem g. nadvučitelji i vsem njihovim pomagačom za trud, šteroga so meli pri včenjej igre.

Naša škrinjica bo druga. Že je potrjena. Na njej bo ime g. Klekla v Lendavskom okraji i g. Šiftara v Sobočkom okraji.

„**O tempora i moreš**“ so inda pravili latini, če se je kaj posebnoga zgodilo. Ka sta sobočki Benko i lakoški Kirájl za velesrbsko stranko gor stopila, šteriva sta za veliko. Madjarsko bila vsikdar, je tudi takša reč, ka moremo skričati: O tempora, o mores. „*Vogri*“ se začnejo posrbiti, a mi Slovenci z Madjari se ne bomo.

Vse en pes. Liberalne stranke kandidat Kuhar se păci nad tem, ka je Benko vüpao na srbsko stranko gor stopiti, šteri že „Velko Srbijo“ i za srbsko vero i jezik, ne pa za naše pravice. — Nikaj se naj ne čemri g. demokrat Kuhar. Demokratska njegovo stranka je ešče pred Benkom glasivala proti našoj autonomiji i Srbe spravila na konje, trla dol našo vero, nadavila z dačami — i srbski gučala pa se izjavila i delala za to, ka naj mi postanemo Srbi, ka se naš jezik v Srbskoga premine, zakaj se pa te zdaj čemri na Benko. Mi tak pravimo po našem: Vse en pes, radikaliska ali demokratska stranka.

Kmečka Zveza se je nastavila v Kobili. Predsednik Horvat Štefan, podpredsednik Miholič Franc, tajnik Šabjan Franc, blagajnik Trajbar Franc, odborniki Berden Peter, Berden Ferenc, Gašparič Ferenc, Štefan Ferencek, Trajbar Jožef, Horvat Peter, Černela Franc, Ferencek Peter, Šabjan Jožef, Krčmar Jožef, Požonec Štefan, Veger Štefan, Bükovec Peter.

Peneze vzemite če vam je što ponila. obrnite je v dober namen, glasajte pa na našo krščansko stranko. Penez, je sad vaših žulov i trudov. Ki pa odbije ponudbo penez, je nad vse hvale vreden junak.

Povrno se je od Radičove stranke na radikalno g. Cvetko, pisač dr. Šomena.

Polštiri kile bank — se guči — je prisneno k Benki za agitacijo na radikalno stranko. Kandidat srbske stranke je Benko velemesar iz M. Sobote.

Beltinci. Na veselici pri Ciguti 4. febr. so se tak sposvadili, ka je cela bojna nastala te doma po njej. Veselje je tak veliko bilo, ka je edna zakonska žena z nekim dečkom 12 jezera koron zapravila. — Naše kokoši so tudi jako tečne, na vse kraje je kradnejo, ešče z občinske hiže so odnešene.

Melinci. Zgorela je po nesreči hiša Maučecova.

kak či bi bila sneha vsakši den. Ali ka je to? Si se mogoče gde vdariš? Ali si ne zapazila tū na pravoj strani oblike velko rdečo pečat? — Kak či bi bila krv — hodivi i preoblečevi se!

„**Za ves svet ne Fabijola!** To je jedini liš, jedini kinč, šteroga ščem dnes meti. Istina, krv je to, krv sirmoške robinje, ali to je v mojih očej bolje plemenita krv, kak tvoja i moja!“

Zdaj je zaraznila Fabijola: Agneška je vse vidila! Ponižano se čulti i skoro čemerna odgovori: Ali mogoče šečel celomi sveti naznaniti mojo naglico, da sem malo preostro kaščigala preveč klepetasto robinjo?

„Toga neščem, draga tetica, samo navuk si ščem obdržati v spomini, šteroga mi je dala robinja v jakosti i visikodlžnosti — v visikodlžnosti, šteroga nam lekho pokaže le malokda šteri modrijan!“

„Kakše misli! Vse ti vō povem: Agneška, ti preveč rada maš te lüđi. Ka pa misliš ve so to robi?“

Date.

Sv. Juri. Pri nas kmečka zveza jako dobro stoji. Za liberalce je prišlo korteširat Tone Lazar; tiho je prišlo, a ešte bole tiho je odišo.

Ka so pisali naš milostiven plušpek v pastirskom listi od volitev? To, ka je nej dober pastir svojih ovčic tisti dühovnik, ki se ne poskrbi, ka zmaga krščanska stranka. — Teh reči druga stran se te etak glasi: ne dober krščenik zato, ki ne da glasa i ki ga ne da na našo krščansko stranko. Vse ove stranke, šter se zdaj ponujejo, so v Belgradu proti pravicom naše vere glasale, samo naša kmečka zveza je je zagovarjala. Ta jedina je krščanska stranka. Samo toj idejo vaše kruglice.

Je to ne nesramnost? Nišče se ne drugi brigao za naše trpeče vojake kak poslanci kmečke zveze i posebno za naš kraj naš poslanec Klekl. Radič je sedo doma pri peči i živo brez dela dobro. I li čuje, nesramne laži. Tak guči Radičova stranka, ka je naša stranka posebno naš poslanec krv vojaškoga trpljenja, ka so prej tej pozvali rekrute notri, ne pa vojni minister. — Tak nesramno lažejo. Če bi gde koga čuli, ka bi te nesramne laži troso med ljudstvom i dobroto naših poslancev za vojake z tak grdov nezahvalnostjov plačlavo: naznanite nam ga. Naj se pred sodnijo zagovarja za svojo nesramno laganje. To presega zaistinu že vse mere nepoštenosti.

Pajdaš pajdašom. Novine pišejo, da je bivši minister nam znani Pucelj svojim pajdašom mlinarom — miljonarom tudi pa včino „malo“ uslugo. Odredje je, da se mela od žita, šter je bilo uvoženo k nam, lečko izvozi brez carine. To žito se je uvozilo k nam tudi brez carine. Tak zdaj so mlinarje i spekulanti bili na dobrom; ne so plačali carine, kda so si žito pripelali i ne, kda so mejo včeli. Na naše domače žito pa je bila navržena carina na 100 kg. 150 Din. Tak je g. Pucelj pa „pomagao“ kmetom, da so mogli falej tržiti svoje pridelke. Siromak pa tudi zavolo špekulacije li mogo dragu melo jesti. Te kšeft všeče lejko Hartnera tudi?

Odali so se. Samostojne voditele je dr. Žerjav znani demokrat prigučao, da so odali tej eden del slovenskoga ljudstva demokratom za 400 jezer koron. Vsigdar se je gučalo, da so Slabostojneži v zvezi z demokrati. To so oni jak tajili. Zdaj je pa urednik „Kmetijskoga lista“ pod prisegov izjavo, da so slabostojni voditelji dobili od Žerjava 400 jezer K. — Ali je ne zdaj kaj takšega pri našoj „Mörszkoj Krajini?“ Vse pride na den.

Ka žele Benkova radikalna stranka? Pašičov radikalni list je objavo program radikalne (Benkove) stranke. Te je: 1. Država se naj imenuje: „Kraljevina Srbija.“ 2. Državni jezik je srbski z cirilicov. 3. Upravna razdelitev zemlje naj bo kak najbolje centralistična. 4. Trebe prepovedati vse organizacije, šter se ne za centralizem. Tak, polovica nas je Slovencov i Hrvatov pa naj bi postaneli Srbi? Vzeti šejo naš jezik, naše pismo i nam vsiliti srbsčino. Naj nam oni ravnajo s vsakov najmenšov rečoj iz Belgrada? Tak delajo srbski centralisti, šter so pomagali i jim davali rôge slovenski demokratje i samostojneži. Zato slovensko ljudstvo vniči politike vseh centralistov. Ne smejo priti več oni do moči. To pa najleži dosegnemo, če volimo vsi „Kmečko Zvezo“, šter se bojuje proti centralizmi za autonomijo Slovenije. Benko ma že bogati žep od vas, bole ga ne napunjavajte.

V živo smo zadeli demokrate, gda smo njim popisali, ka se zdaj s tistimi družijo, šter so prile kak Madjarone zapirali, preganjali. Inda če se je što samo nači skašlao, kak slovenski, so ga meli za protidržavnoga, zdaj pa ar so volitve tudi i trbe Kukovci kruglice so ešte tisti dobrí, ki ešte svoje poštano ime „Sloven“ zamenjajo z „Vendušom“ i to zato, ar prek na Vogrskom je to naše ime, i ar „Domovina“ v Pešti ne spozna „Slovena“, nego „Venduša“ pa tudi ar so g. Mikola profesor na podlogi toga, ka smo mi ne Slovenje, nego Vendušje zahtevali v Parizi, naj se ne pridružimo bratom Slovencem v Jugoslaviji. To so zgodovinska dejstva, šter se ne dajo tajiti i ne vidi jih samo zaslepjenost liberalcov, ki odajo vse pravice, ves narod, celo državo tudi, naj samo so na vlasti i majo dobičke. To za odgovor 5 št. M. Krajine, v šteroj pljuje v nas. Sebe so aplüvali.

Pa dvakrat napadno našo kat. vero i dühovnike, posebno naš dragi kinč, naše vüpjanje za Bogom, Dev. Marijo liberalni list markišavskoga Kuhara „M. Krajina“ v 5. št. Pa more katoličanec podpirati to stranko, šter blati njegov kinč? I morejo podpirati evangeličanec, šter dela svajo med nami? Jeli da ne.

Javni shod naše stranke bo 4. marca po velikoj meši v Murski Soboti. Pride sam dr. Korošec predsednik, minister na razpoloženju.

Krog. Ustanovili smo Izobraževalno društvo, šteroga pravila je pokrajinska uprava potrdila.

Ne smeje se! M. Krajina s svojim urednikom i celim uredniškim štabom vred se v prsi bije kak lepo oni pišejo slovenski i ka smo mi greh včinoli, gda smo njihovo slovensko pisavo grdo imenovali. Naj nam ne zamerijo to gospodje liberalci. Mi smo to v njuvom listi, v „Tabori“ čteli, ka v slabo prekmürščini se piše M. Krajina. Vsaki svoje pa znamkar pozna. Pa naj sodi tudi drugi. En članek smo že pri zibeli „M. Krajine“ dobili, šteri pove, ka misli naš človek od Kuharvoga gyezika. Mi smo te spis že dugo debili, a ne smo ga šteli objaviti, ar bi nam v oči metali kak nam i mečejo, da smo nevoščeni. A zdaj gda se hvalijo s svojov pisavom, njim ga više pokažemo naj v gledali našega slovenski gučečega (ne venduški) domaćina vidijo lepoto svojega gyezika. Ki slovenskoga jezika ne prebrodijo, zvün, če stem ka ga je tro doli i nadomeščavao z tujim, ki se nikdar ne potrudo poglednoti malo v slovensko gramatiko, nego po vogrskej kovao „venduške“ reči i delao samo zato ka se je jezik v bole kulturnom v topi — tisti nema niti juša od slovenskoga jezika gučati, tem menje se pa hvaliti kak lepo zna slovenski. Gospodje gramatiko naprej, ne pa nakvalo i te mo se razmeli. To tak na kratci za odgovor.

G. Lendava. Moški pevski zbor se je nastavo pri nas pod voditelstvom g. kaplana Lejka. Pesmarov je 36. Sami domaći. Lepo napredlje. Čestitamo. Lepše, čistejše zabave nej, kak je lepo popevanje. Te bi jedini bio v našoj Slov. Krajini.

V Moravcih, Tešanovcih i Vučoj Gomili so Kuharovi agitatorje smolo meli. Šiftari živio kričijo.

Prava žena. Mož si premišlava kama de volo v občini G. Žena njemi odgovori: Samo za krščansko stranko smeš. Če ne boš šo, vzemem jaz kruglico i jo vržem mesto tebe notri. — Istinska zgodba. Edno je samo nevola, ka so liberalci, samostojni z radikali i Radičom to pravico vzeli ženskam.

Poverjeništvo organizacije vojnih invalidov vдов in sirot v Murski Soboti obdrži I. redni občni zbor dne 25. februarja 1923 ob 9. uri v prostorih gostilne pri „Kolodvoru“ s sledenjem dnevnim redom: I. Poročilo predsednika. II. Poročilo tajnika in blagajnika. III. Poročilo delegata iz Ljubljane. IV. Volitev novega odbora. V. Slučajnosti. Vsi vojni invalidi, vdove in sirote se pozivljajo, da se tega občnega zbora gotovo udeležijo.

Gde bomo ešte volili? Volišča bodo ešte po najnovejšoj odredbi v Hodoši, v Bratonicih, v Gomilicah i v M. Polani.

Na gostovanju hvala našim dobrim ljudem, v večih mestah neso se sposabili z M. Listo, nego so veseli gostje dali na njega podporo. Že naprej se zahvalim vsem darovnikom, doker ne objavimo imena v M. Listi.

Shode naše stranke so meli naš poslanec Klekl 10. v Gomilicaj za to i Lipljansk občino, 13. pa v Túrnici za Túrnische, Renkovce i Nedelico. Punoštevilno obiskani shod je odravalo delo i razloženi program naše stranke.

Dačo na kolesljine ino kočije je na svet spravila l. 1921 liberalnosamostojna vlada. Tisti zakon sta podpisala minister liberalce dr. Kukovec in minister mesar samostojnež Pucelj. Dala sta svoje podpise za to krivčno dačo. Sto to nesče vvertati, naj vzeme v roke Uradni list št. 100 z leta 1921, pa bo tam vido pod tem zakonom celo tiskani podpis teh dveh ministrov. Ino Prekmurci bi še naj zdaj Kukovčevi stranki volume dajali ali Pucljevo! Što hoče biti kaščigan s krivičnimi dačami na kola ino druge potrebne reči, tak naj le da votum demokratom, samostojnim in srbskim radikalom!

Najstarejši človek v D. Lendavi. Dneva 12. februara je obsluževal med svojimi domaćimi in priatelji J. Schwarcz svoj rojstni den. Rojen je bio 1830. leta, tak je zdaj star 93 let. Starček se še prav črstvo drži in ga večkrat vidimo še na vulici.

D. Lendava legidosebb embere. F. hó 12. ünnepelte id. Schwarcz J. kellemes rokoni és baráti körben születésének 93. évfordulóját. Érdekes, hogy az öreg dácsika 93 év terheivel a vállán még mindig megőrizte testi és szellemi üdeségét és frissességét. Gyakran látható még az utcán, amint a napi sétáját végzi. — Jelenleg ö Lendava szeniorja.

V Čentibl je edna svinja raztrgal 13 let staro deklico.

Čudno drevo. V Dolini pri D. Lendavi je dobila edno dovica z občinske šume en precej debeli gaber. Debeloča meri približno 50–60 cm. Čudnoga je pa to, ka da so doma drevo razlagali i en priglin na dvoje razkáali, so na sredi najšli notri rezane kak či bi bile notri začgane te reči: I. V. I. 1818. Litere so kakši 10 cm. visoke in pol cm. široke. Čudno je, kak se moglo to na sredi stebla razvijati.

Država.

Zbor zavupnikov naše Kmečke Zveze v Ljubljani. Vršo se je 5. februara. Na njem so stalno določeni kandidati za našo stranko. Za Prekmurje sta določeniva, kak smo že pisali g. Šiftar Geza i Klekl Jožef. Z vihernim veseljom so pozdravili prvoga evangeličanskega kandidata naše stranke g. Šiftara v Ljubljani. Na Nemškom je to že dugo, ka se vkljup borijo Evangeličanci i Katoličanci, v Sloveniji zdaj prvič, prle za to ne bilo prilike. Hvala dobrom Bogu za to zmago. Dr. Korošec, minister na razpoloženju je razvio naš program: šteri se na kratci glasi samostojnost slovenskoga naroda, autonomija vseh narodov v Sloveniji; zakone ščemo doma sklenjavati, ščemo si krščanske šole, krščansko matercerkev in tudi žepo čuvati, posrbiti se neščemo i se ne bomo; naš človek naj doma služi, naš vojak naj bo v domačih kasarnaj, naš kmet naj se proti kugi, toči povodni brani od države, naš mali obrtnik i delavec naj dobi po zakoni pomoč, ka ga vō ne scécajo fabrike i de lejko živo; uradnik naj bo pošteno plačlam, vse vere naj vživajo svojo slobosčino, mir s sosednimi državami, vojaštvo naj se odpravi i nadomesti z milicov (gda de trbelo temo branili domovino vsi), doker se pa ne odpravi vojska, naj se zniža, ustava naj se popravi, ki nemajo zemlje, naj pravčno jo dobijo, dače naj se zednačijo, invalidi naj dobijo vednako podporo, so služili v srbsko ali austroogrsko vojski, ar so vši svojo dužnost spunjavali.

Kak delajo demokrati? V Bosanskoj i Horvackoj Kostajnici so srbski demokratje katoličanske hiže razrūšili, dve vesi horvackih upostosili, da preprečijo shod druge stranke. Srbski pop je vodo razbojnike. V Osijeki so bombe vrgli na tiskarno „Horvackoga Lista“, meli so strojnice (mašin pukčo); revole sebov, v Cerkvenici so pa strelali na ljudstvo i osem jih teško ranili. — V to bando še stopiti Kuhar. Te šli za njim? Z tov bandov so prijatelji bili radikali i samostojni, stranka Hartnera i Benka. Zasluzita vaše vüpjanje, sodite?

Radič i njegovi. Lani v zimi, kda so rekrutje rukivali, ide eden mladi radičevac — regrut v Zagreb k Radiči pitat ga, jeli bi rukiao ali ne! Radič pogledne izpod klobuka pa ga pita: „Ka bi rad!“ On lepo kak se spodobi ponovi svoje pitanje. Jeli bi šo v vojsko ali nej. Radič njemi odgovori, ka naj včini po dragoj voli. Dečko pravi ka je za toga volo prišeo, ar nevej ka bi včino. Na to veli Radič, ka naj niede. Vrli dečko si poguči, „ka bo, či do me orožniki iskali.“ Radič se ešte itak ne da pregovoriti, zato njemi veli, ka druge tudi preganjajo pa bjejo. Dečko ga na to prosi, naj njemi da pismo, ka de meo pokazati oblasti, či do ga iskali. Predsednik mirovorne republike g. Radič se na to tak razkači, ka ga začne prav po zagorskom psūvati, na slednje ga pa vrže vō. Dečko ga samo gleda debelo, potom odide; rukiva, obsluži vojsko, pa je ves vesel pokazao hrbet g. Radiči i njegovo mirovornoj bratji.

V pijanosti zadavo lastno hčer. V Vojvodini se je zgodilo, da je nekši prostovolec prišel domo jako pijan. Začno je biti ženo, šteri njemi je pa vujšla. Nato je zadavo 17 let staro hčer, ki je ležala betežna na posteli i ga krečala, zakaj bije mater.

Svet.

Potres. Na Sendviških otokih je bio potres, šteri je vničo dva varša.

V Bulgariji se je vršilo ljudsko glasovanja ali se naj obsodijo ministri, ki so Bulgare spravili v bojno, ali ne. Ljudstvo se izreklo vse povsod za obsodbo. — Orjunači, to je, jugoslovanski fašisti so razbili od sobote na nedelo v noči Cirilovo tiskarno v Maribori. Škode je do 400 jezer koron. To je demokratska organizacija i markišavski Kuhar na listi teh razbojnikov kandidera. — Turčija mobilizira. V Smirni so pod orožje pozvani vši moški od 18 do 42 leta.

Gospodarstvo.

Cene silja v Dolnji Lendavi:

pšenica	1800	K.
žitò	1500	"
kukorica	1300	"
ječmen	1400	"
oves	1400	"
proso	1450	"
hajdina	1350	"

Cene mesa: Govedine kg. stane 52 K. telefine 60 K. svinjsko meso 80 K. mast kg. 170 K. slanine 156 K.

Vrednost penez. 1. dolar stane 404–412 kron, 1 talijanska lira 19–20 kron, 1 česka krona naših 12 kron, za 1 dinar se dobi 25–30 vogrskih i 770–780 austrijskih kron. V Cürhi naš dinar notira 5·15, to je, da za 100 dinarov dobimo 5·15 švicarski frankov.

MEDJIMURJE.

Širenje Hrvatske Pučke Stranke po Medjimurju. Na (Horvackom se naša kmečka zveza zove „Pučka Stranka“.)

V nedelju 4. o. mj. održao je mediciner J. Rebok po sv. meši pouzdani sastanek HPS u Selnici, na koji je došlo mnogo ljudi većinom svesnih pučkaša. V malo dugšemu govoru prikazal nam je programe drugih strank, a osobito se zadržao pri Radičevi stranki, za koju je na očivesten način pokazal, kuliko nam je naškodila s tem, kaj je ostala doma v zapečku, a nas prepuštala na milost i nemilost srpskih ministrov i stranki. Dok je on v Zagrebu zidal (za siromaške moške peneze) vilu sebi, mi smo morali plačati krute daće, koje su se skoro sve potratile v Beogradu i Srbiji. Radič pak je samo znal v žepu figu kazati Beogradu, a za to su mu naši izrabljivači jako zahvalni. Zatim nam je prikazal Radiča i v verskem svetu. Iznesel je pojedine njegove reči i pisanja iz njegovog „Slobodnoga Doma“, gde taj bezvernik sa svojim šegrtima tak besramno napada svetu našu katoličku veru i Cirkvu, kak se javno narugal molenju člana (krunice), i kak piše, da je katolička Cirkva gnjila — morti za to, kaj ne će njega za papu!

Prisotni su poslušali celi govor i razlaganje vrlo pažljivo i na koncu su se čudili, kak morebit išče i jeden človek samo, koji veruje Radičevim lažnim obećanjima i sramotnom zavarjanju naroda, koje bi nas moglo čisto upropastiti.

Posle polne dneva održao je vlč. g. Lichtenberger s medicinjerom J. Rebokom pouzdani sastanek Pučke Stranke u Sv. Martinu na osobitu želju ovdešnjih pristašov. U lepotu govoru podučio nas je vlč. g. P. Lichtenberger o de-nešnjim političkim grupama i to je sve potkrepljilo vrlo lepim primerima tako, da ga je svaki mogel razmeti. Pokazal je, kako je pogibeljen put, kojim ide Radič svojim obećanjima, koja se nigda ne budu ispunila. Nasuprot nam je jasno bilo, da nas je Pučka Stranka po svojim marljivim i vrednim zastupnikima očuvala od mnogoga i mnogoga zla, koje su nam spermali demokrati i radikali, a Radič ih pomagal svojim držanjem.

Istaknal je i ono, kaj nas nesme ostati hladne: Pučka stranka je jedina katoličanska i krščanska stranka v Jugoslaviji i da je ona jedina branila našu veru, dok su sve druge skup s Radičem podupirale protukrščanske naredbe bezbožno na ministarskim stolicami.

Iza njega uzeo je reč J. Rebok, mediciner — koji je prisutnima predložio, kako ne je važno za nas, da li imamo kraljevinu ili republiku, nego kakve ljude imamo kao ablegate v saboru (parlamentu), jer oni stvaraju zakone a ne kralj ili prezent. Mi se dakle ne borimo niti za kraljevstvo niti za republiko, nego svi idemo za tom, da se preko svojih ablegatov što bolje uredimo svoje životne kulturne i verske prilike i da si pobolšamo gospodarsko stanje. To pak se ne postizava borborom za republikom, nego borborom za vrednim, poštenim i krščanskim zakonima. I Austrija je republika, pa si nitko od nas ne bi poželio njenoga bednoga i siromašnoga bočarenja. U Francuskoj pak republiki bi več opet šteli nazaj kraljevstvo.

Svi su prisutni bili zadovoljni tim razlaganjem a mnogi se nisu mogli suzdržati pak su viknuli: Živila krščanska Pučka Stranka“.

I tak se pomali po našim medjimurskim selima krepko diže stranka, pred kojom bude danes zutra Radičeva nestala u prah i zaboravljenje.

Pošta.

Kodila Marija. Tropovci. Ne smo vam stavili Novin. Dobite je kak lani i letos brezplačno. Se zglasite pri širiteli. Dajte nam glas, ka napravite. **Mekiš J. Nuskova.** Račun dober. Samo zakaj si poštne ne odračunate? To vseli včinite, ne smeti gor plačati, zadosta vaš trud. Novine razdelite. **Košič. Pertoča.** Tistima siromakoma dajte M. Liste, kak prosita. **H. Martjanci.** V Marijinom Listi. Pošli imena. Za M. List prosimo še agitacijo. **Sinko Ana. Domajinci.** Lejko plačate kak prosite.

AUTOMOBILNA PROMETNA D. D. v Ljubljani

naznanja cenj. občinstvu, da poviša z dnem 11. februarja vozne cene na progi Murska Sobota—Dolnja Lendava za 25% dosedanja cenika.

Pravi amerikanski Singer-mašini za šivanje

se dobijo za Prekmurje

samo v trgovini

BRATA BRUMEN

MURSKA SOBOTA

Cerkvena ulica 192. (poleg birovije),

v Dolnjoj Lendavi

pri

BEDIČ IN KAC

Dobijo se tudi Singer igle, olje, konci, nadomestilni deli itd. (Šivalni stroji za sabole, šujstre i za familije).

Odavle se na rate (24 mesecov).
Singer šivalni stroji BOURNE & Co.
New-York.

Na prodaj!

Proda se posestvo 2 novim poslopjem in celim inzertarjem; 3 orale njiv, 1 oral kavnika, 1 oral sadovnika in mlina na Muri; mlin je $\frac{1}{4}$ ure od hiše; Proda se skupaj ali posebe; Cena se izve pri lastniku mlina in posestva ALOIZ KEGL, mlinar HRASTJE-MOTA 58, pošta Slatina-Radinci.

Najbolše kovačje vogelje se dobi keliko ga što še meti pri tvrdki

I. LOVRENČIČ i DRUG,
trgovina z mešanim blagom pri cerkvi v
Križevcih pri Ljutomeru.

K odaji je

pri OSKO JOŽEFI na
PERTOČI št. 109.
p. Rogačovci, Prekmurje
eden mlatilni stroj (mašin za mlatiti), mlatec pa
motor i eden mlin za šrot. Cena fal. Zglasite
se na gornji naslov.

SIROVE KOŽE:

Lisice, — küne — vidre — krtice — veverice čarne, zavce divje
i domaće — domaće mačke — kondrave pésje kože — ovce in
janjce — kakor ves ostale vrste kož z dugov i mehkov
dlakov, küpüje i plača po najbolših cenah

Tovarna usnja (ledra) MARTINUŠIČ in DRUG
v Ljutomeru (Lotmerki)

i

Podružnica v Cankovi.